

vilde naturligvis drage en stor Turiststrøm til denne Seværdighed. Disse Kridtbjerge, der findes dernelde paa Møen, kunne jo staa fuldt Maal med mange af Europas mest besøgte Turiststeder, og faa vi først Udlandets Turister gjorde begribeligt, at der er en saadan Seværdighed i vort Land, vil det let drage Strømmen hertil, og hele Landet vil da høste Fordel deraf, idet de selvfølgelig saa ogsaa ville finde de øvrige smukke Punkter i Landet.

Der er ingen Tvivl om, at Danmark vilde staa sig ved at gøre noget mere, end der hittil er gjort, for en god Forbindelse med det sydlige Udland. Vi gøre sikkert alt for lidt paa dette Omraade. Se vi hen til Sverige, saa søger dette Land i en ganske anderledes Grad at drage Fordel af Forbindelsen med det sydlige Udland. De søge at vinde Opmærksomhed for deres Jernbaneforbindelser overalt, hvor de kunne komme til det. F. Eks. i Berlin ser man paa de mest befærdede Steder, at der reklameres stærkt for deres Jernbanelinier. De fremstille deres Route som den aller-allerbedste, som om den betød en umaadelig Lettelse for de rejsende. De ere ikke langt fra at fremstille det — naturligvis ganske ubevidst — som om Danmark i Virkeligheden er et ret jernbanefattigt Land, som de rejsende staa sig ved at gaa uden om. Jeg tror ikke, vi staa os ved det. Jeg tror, vi bør gøre dem Rangen stridig. Vi bør ogsaa gøre noget for, at vor Jernbaneforbindelse med det sydlige Udland kan komme saadan frem i den almindelige Bevidsthed, at de rejsende ville finde sig foranledigede til at benytte den. Jeg mener da, at en ny Forbindelse som den, der har været Tale om ned over Møen, i Virkeligheden vilde være vel egnet til at vække Opmærksomhed. Det nye har altid stor Tilløkkelse, og man vækker lettere Opmærksomhed for det end for det gamle. Jeg tror, man derved vilde gavne vort Land som Helhed ikke saa lidt og gavne de paagældende Egne. Det kunde desværre se ud til, at Anlægget af Kystbanen til Køge er rykket tilbage i anden Plan, ikke har Udsigt til saa hurtigt at blive til Virkelighed, som man en Tid havde Grund til at vente, idet de interesserede Kommuner, saa vidt jeg ved, ikke ønske at yde Tilskud til dette Anlæg. Det er naturligvis i og for sig beklageligt; men saa meget større Opfordring er der for os herinde til at arbejde hen til, at Staten alligevel tager denne Bane i sin Haand, alligevel kan finde Midler til at fremme den saaledes, at vi derigennem

kunne naa et Stykke frem ad Vejen mod en bedre Forbindelse med det sydlige Udland. Vel er Statens finansielle Tilstand ikke saa god, men den skulde nødvendig være saa daarlig, at vi ikke havde Raad til en saadan produktiv Udgift, som en Foranstaltning af denne Art ganske sikkert vil blive. Jeg synes ikke, at Sagen bør opgives. Det er et Projekt, der har Betydning for vor Verdenstrafik, og som vi derfor efter min Mening burde lægge alting ind paa at faa fremmet. Jeg kunde f. Eks. tænke mig, at naar de paagældende Kommuner ikke ønske at give Tilskud, Staten alligevel byggede Banen og saa maaske søgte at faa noget af sin Udgift dækket ved en højere Værdistigningsskat. Saa vidt jeg ved, har noget saadant været Tilfældet med Kystbanen til Helsingør. (*Afbrydelse: Nej ved Slangerup Banen!*), ja, saa beder jeg om Forladelse.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag.

L. Jessen: Nej, jeg har adskillige Punkter tilbage.

Formanden: Jeg skal saa afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde afholdes Mandag den 8. November Kl. 1. med Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

11te Møde.

Mandag den 8. November, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) er modtaget et Andragende fra Enken efter Oversergent C. N. Christiansen om en aarlig Understøttelse.